

QUÈ CAL SABER?

ALGUNS VERBS DE FORMACIÓ ANÒMALA

En català, hi ha noms que es formen a partir de verbs, com *repetició* (de *repetir*). De vegades, es forma un altre verb a partir d'aquest nom, amb la qual cosa coexisteixen dos verbs amb grafies molt semblants i sovint amb el mateix significat. El **verb** format a partir d'un **nom deverbal** (és a dir, que deriva d'un verb) se sol considerar incorrecte des d'un punt de vista normatiu. Tanmateix, hi ha casos en què aquests **verbs postnominals** (és a dir, que deriven d'un nom) o **verbs de segona generació** es consideren normatius: quan la forma verbal originària ha caigut en desús o bé hi ha una distinció semàntica entre ambdós verbs. És el cas, per exemple, de *referir* i *referenciar*.

D'altra banda, hi ha verbs en què, per influència de llengües veïnes o per paral·lelisme amb formes catalanes correctes, incorporem erròniament un infix (especialment *-itz-* o *-ej-*), i el resultat és una forma incorrecta.

Heus ací una llista d'alguns d'aquests verbs més usuals, que cal bandejar de la llengua escrita, ja que no són acceptats per la normativa.

Verb original	Verb derivat incorrecte
allunar	<i>allunitzar</i>
atemorir	<i>atemoritzar</i>
concretar	<i>concretitzar</i>
explotar	<i>explosionar</i>
extradir	<i>extraditar</i>
fecundar	<i>fecunditzar</i>
formatar	<i>formatejar</i>
garantir	<i>garantitzar</i>
inserir	<i>insertar</i>
intoxicar	<i>intoxificar</i>
oferir	<i>ofertar</i>
pol·luir	<i>pol·lucionar</i>
reflectir	<i>reflexar</i>
revalorar	<i>revaloritzar</i>
traïr	<i>traïcionar</i>